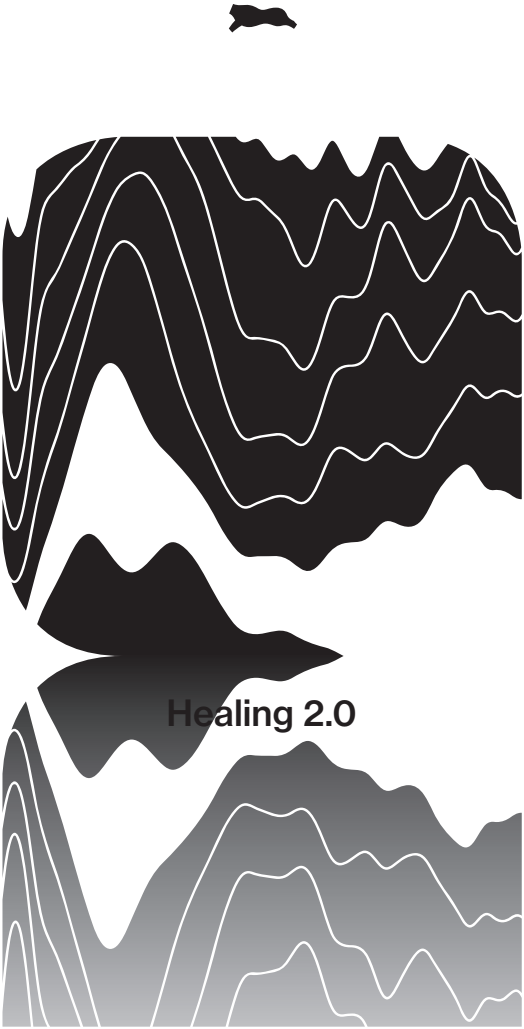
Healing 2.0

Healing 2.0 15. 2. – 7. 4. 2019

Artists: Mit Borrás, Romana Drdová, Ján Gašparovič,
Jakub Jansa, Martin Kohout, Andrea Pekárková,
Pavel Příkaský & Miroslava Večeřová,
Tabita Rezaire, Johana Střížková

Curator: Tereza Jindrová
Architecture: Richard Loskot

Healing 2.0: Současný diktát zdravého životního stylu a jeho mísení umělosti s přirozeností

Výstava *Healing 2.0* tematizuje rozličné způsoby nahlížení na sféru zdraví, léčení, terapie a prevence v dnešní době, a to z perspektivy současného umění, které tuto problematiku zasazuje do širších celospolečenských souvislostí.

Na bezprostřední otázku, co je to vlastně zdraví, není až tak jednoduché odpovědět. Na základě různého chápání toho, co znamená zdraví, se odlišují i přístupy k jeho dosahování a udržování. Zdraví je nepochybně určitou normou (i prostředkem normalizace), v naší společnosti se ovšem stalo také jakousi *metou*, již máme *povinnost* dosahovat nebo o ni usilovat. Foucaultovskou biopolitiku jsme si postupně internalizovali, takže dohled nad naším zdravím už nemusí být vykonáván zvenku, ale jsme individuálně poháněni morálním imperativem (a společenským očekáváním) být v co nejlepší kondici. Fyzicky i duševně.

Neustálé sebezpytování může vést k masové epidemii hypochondrie. Lékařské komory varují před chybnou „sebediagnózou“ pacienty, kteří se stále častěji informují o svém stavu spíš na internetu než v ordinaci. Aby se člověk necítil zcela fit, nemusí být ale hned vysloveně nemocný – stále je co zlepšovat a čemu předcházet. V ideálu se zdraví snoubí se skvělou kondicí, výkonem, vyrovnaností, krásou, úspěchem a vposledku štěstím. Zdravý životní styl se, spolu s objevováním a prohlubováním individuální subjektivity a jejího kreativního potenciálu, stal v podstatě určitým trendem (samozřejmě s ohledem na socioekonomické rozvrstvení obyvatelstva), podobně jako tzv. uvědomělé spotřebitelství, jež se pod afirmativní silou kapitalismu může lehce proměnit v krasokonzum.

Healing 2.0 tak nazírá na zdraví jako na součást životního stylu moderní západní společnosti, která se s oblibou nechává strhávat módními vlnami a současně musí reagovat na problémy, jež do velké míry sama generuje – ať už to je chronická únava, stres,

nespavost nebo problémy se stravováním aj. Zároveň se zde tematizuje to, jak do moderních, technologických prostředků prosakují původní, přírodní až archetypální elementy, založené spíš na tradici nebo i iracionální víře, než na striktně vědeckých či exaktních postupech. Respektive sledujeme, jak se obě tyto složky mohou v rámci úsilí moderního člověka o zdravý život prostupovat. Jako celek výstava pracuje převážně s chladnou estetikou čerpající zejména z (digitálních) technologií a podtrženou architektonickým rámcem, jež připomíná prostředí nemocnice či laboratoře. Především na významové rovině je však tato „sterilita“ kontaminována emocionalitou, tělesností, intuicí, iracionalitou i svým způsobem existenciálním pocitem člověka mezi „přirozeností“ a „umělostí“.

Výstava je volným pokračováním výstavního projektu *Healing* kurátorky Terezy Jindrové, který se uskutečnil v produkci Společnosti Jindřicha Chalupeckého v Českém centrum v Berlíně (23. 2.–12. 4. 2018). Pražská výstava představuje několik děl, jež byla začleněna už do výstavy berlínské, ovšem v novém instalačním rámci. Zároveň obrací svou pozornost na aktuální díla některých původně představených autorů a doplňuje je o nová jména.

Healing 2.0: The contemporary imperative of healthy lifestyle and its fusion of artificiality and naturality

The exhibition *Healing 2.0* thematises various present ways of looking at health, healing, therapies and prevention, from contemporary art perspective which places these issues into wider, society-wide context. To answer directly the question, what is actually health about, is not that simple. Based on different perceptions of what health means, there are different approaches to achieve it and maintain it. Health is undoubtedly certain norm (also a tool of normalisation), however, it also became some kind of goal which we are *obliged* to achieve or try to achieve in our society. The Foucauldian biopolitics has been gradually internalised so that the surveillance over our health does not have to be executed externally, yet we are individually urged by moral imperative (and social expectations) to be in the best shape possible. Both physically and mentally.

Constant self-studying may lead to mass epidemics of hypochondria. Medical chambers warn against wrong self-diagnosis those patients who more often learn about their condition rather through the Internet than their doctor. You don't have to be really ill and still not feel fit enough according to today's standards - there is always something to improve or prevent from. A dream of absolute health goes hand in hand with being in a great shape, productivity, mental balance, beauty, success, and finally happiness. A healthy lifestyle, along with exploring and deepening of one's subjectivity and its creative potential, became basically sort of a trend (of course, with respect to the socioeconomic stratification of the population), similarly as so called conscious consumption which may easily turn under affirmative power of capitalism into beauty consumerism.

The exhibition *Healing 2.0* approaches health as a part of a lifestyle of the modern Western culture which enjoys letting

itself to be fascinated by trends, and, at the same time, must react to problems which it, to a large extent, itself generates - be it a chronic fatigue, stress, insomnia or nourishment issues etc. It thematises here, as well, how are the modern technological methods penetrated by original, natural, indigenous, even archetypal, even archetypal elements based rather on traditions or irrational beliefs, more than on strictly scientific or exact approaches. More precisely, we watch how all those components may pervade in the modern man's effort for a healthy life. As a whole, the exhibition works primarily with the cold aesthetics, drawing in particular from the (digital) technology, and underlined by the architectural framework, which resembles the environment of the hospital or laboratory. Mainly in the semantic level, however, this "sterility" is contaminated by emotionality, corporeality, intuition, irrationality and existential feeling of a human between "nature" and "artificiality".

Healing 2.0 loosely follows up on the exhibition project of curator Tereza Jindrová held in the production of the Jindřich Chalupecký Society at the Czech Centre in Berlin (23rd February – 4th April, 2018). The Prague exhibition presents several works that had already been included in the Berlin exhibition, but in a new installation framework. At the same time, it draws its attention to the current work of some authors from the former show and complements them with new names.

Johana Střížková

Johana Střížková představuje monumentální akvárium pro pěstování kombuchy. Nápoj připravovaný kvašením této „houby“ (ve skutečnosti jde o symbiotickou kulturu bakterií a kvasinek) je mnoha lidmi považován téměř za elixír života s velmi pozitivními účinky na tělesnou kondici a je mimořádně populární v celostní medicíně. Přisuzuje se mu schopnost zlepšení imunitního systému a kvality spánku, detoxikace, protirevmatické účinky nebo zlepšení činnosti srdce a mozku. Ačkoli jsou tyto zázračné schopnosti kombuchy dokreslovány mytologickými příběhy z Dálného východu nebo z Ruska, exaktní vědecké analýzy je doposud nepotvrdily. Příznivců si ale tento nápoj získává v současnosti stále více a z jeho domácí produkce i popíjení v bistrech se pomalu stává lifestylová záležitost. Řada lidí navíc na kombuchu nedá dopustit jako na nejlepší medicínu na kocovinu. Kombuchu Johany Střížkové si je možné vychutnat přímo na výstavě, a to - podle umělčina rodinného receptu – v mixu s dalším ikonickým životabudičem (tentokrát ovšem prefabrikovaným), s Coca-Colou.

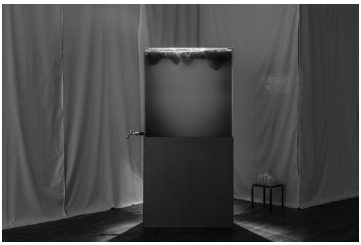

Johana Střížková
Colony CC 01, kov, sklo, čaj, kombucha, 2019

Colony CC 01, metal, glass, tea, kombucha living organism, 2019

Johana Střížková exhibits her monumental aquarium for growing kombucha. Drink prepared by fermentation of this “fungus” (in fact, it is a symbiotic culture of bacteria and yeast), is by many people considered almost an elixir of life with a very positive effect on the state of the body and is extremely popular in holistic medicine. It is attributed with the ability to improve the immune system and sleep quality,

detoxification, anti-rheumatic effects or improve heart and brain function. Although these wonderful powers of kombucha are complemented by mythological stories from the Far East or Russia, accurate scientific analyses have not yet confirmed them. Yet this drink is now becoming more and more popular, people start its domestic production, and sipping it in the bistros - kombucha is gradually becoming part of an urban life style. Besides, a lot of people would swear by kombucha as a medicine against hangover. You can enjoy the kombucha of Johana Střížková directly at the exhibition, and it is - according to artist's family recipe - mixed with another iconic pic-me-up drink (but this time prefabricated), with Coca-Cola.

Andrea Pekárková

Dlouhodobý projekt Andrey Pekárkové nazvaný *Re:Creation / Virtual Wellness* prostřednictvím digitálních koláží tematizuje a propaguje alternativní, celostní medicínu a aktivní přístup k sebeléčení. Využívá ale formální slovník, který je pro tuto sféru netypický. Vystavený cyklus velkoformátových grafik se věnuje tzv. fytochemikáliím, tedy látkám, které se nacházejí výhradně v rostlinné stravě a mají celou řadu blahodárných účinků. Fytochemikálie jsou v podstatě barevnými pigmenty v rostlinách, plodech a semenech a rozlišují se do devíti odstínů. Tato barevná kategorizace může mj. snadno připomenout nauku o barevných čakrách, jež pojímá tělesné i duševní aspekty. Zajímavé ovšem je, že fytochemikálie se jen velmi těžko extrahují do výživových doplňků a průmyslově zpracované potraviny jich obsahují jen minimum. Tyto pro zdraví a zejména prevenci tolik prospěšné látky je tedy možné získávat především konzumací čerstvého ovoce, zeleniny, luštěnin či oříšků. Plakáty s výrazně post-internetovou estetikou jsou pro Andreu Pekárkovou zároveň prostředkem, jak motivovat k upřednostňování rostlinné stravy před živočišnou. Etický rozměr takové volby je pak podle autorky jedním z významných kroků k celoplanetárnímu (vy)léčení.

Andrea Pekárková
Re:Creation / Virtual Wellness: Fytochemikálie, #3 Oranžová / Betakaroten, série plakátů, digitální koláž, HQ digitální tisk, 841 × 1189 cm, 2018–2019

Re:Creation / Virtual Wellness: Phytochemicals, #3 Orange / Beta Carotene, series of posters, digital collage, HQ digital print, 841 × 1189 cm, 2018–2019

A long-term project of Andrea Pekárková called *Re:Creation / Virtual Wellness* trying, through digital collages, to thematise but also to promote an alternative, holistic medicine and an active approach to self-healing. It uses, however, the formal vocabulary, which is for this sphere rather untypical. The exhibited cycle of large-format graphics is dedicated to the so-called phytochemicals, i.e. substances, which are found exclusively in plant foods and have a variety of beneficial effects. Phytochemicals are basically pigments in plants, fruits and seeds and are distinguished into nine shades. This colour categorisation may, inter alia, easily recall a study of the colour chakras that cover the physical and the mental side. Interesting, however, is that phytochemicals are very hard to extract into nutritional supplements and industrially processed food contains only the bare minimum of them. These, for the health and especially the prevention of such beneficial

substances, therefore can be gained above all by the consumption of fresh fruits, vegetables, legumes or nuts, etc. Posters with a distinctly post-internet aesthetics are thus for Andrea Pekárková, at the same time, means of calling to prefer the plant-based diet to the animal one. The ethical dimension of such a choice is then, according to the author, one of the important steps to global healing.

Romana Drdová

Přesmyčku od ochranné zdravotní pomůcky k módnímu doplňku uskutečnila ve své práci Romana Drdová. Její série respiračních roušek, které původně pochází z prostředí operačních sálů, je založená na autorčině fascinaci asijskou kulturou. Přelidněné a industrializací znečištěné metropole, jako je Peking, Šanghaj nebo Tokio, trpí intenzivním smogem a vysokou prašností, proto se nošení roušek stalo pro jejich obyvatele téměř nezbytností. Jakkoli se v těchto případech jedná o vynucenou prevenci onemocnění dýchacích cest i ochranu před virovou nákazou v přeplněné městské infrastruktuře, stal se z těchto roušek také kulturní symbol a prvek umožňující dotvoření osobního stylu. V provedení Romany Drdové se tak rouška proměňuje až v jakousi primitivní masku, která spíš zdobí než chrání. Další rovinu čtení pak umožňují motivy jídla vytištěné na maskách. Ty překrývají nos i ústa, čímž zároveň představují jakousi bránu (a zábranu) pro příjem potravy. Mohou tak být mementem protikladů, které se v moderní (konzumní) společnosti spojují se stravováním – ať už je to neřízené přejídání, nebo záměrné hladovění.

A twist from a protective medical aid to a fashion accessory was realized in the work of Romana Drdová. Her series of respiratory face masks, which originally come from the environment of the operating rooms, is largely based on author's fascination with Asian culture. Overcrowded and by industrialisation polluted metropolises like Beijing, Shanghai or Tokyo, suffer from intense smog and high levels of dust,

Romana Drdová
Pollution Masks, tisk na textilii, 2017

Pollution Masks, sublimation print on textile, 2017

Foto / Photo by © Julie Hrnčířová

therefore the wearing of the face masks become for their residents almost necessity. While they are worn as prevention of respiratory diseases and protection from viral infection in the overcrowded urban infrastructure, the masks have also become a cultural symbol and an element to accentuate one's personal style. In the Romana Drdová's interpretation, the face mask is turning into a kind of primitive mask, which rather decorates than protects. The themes of food printed on the masks then allow another level of reading. The masks cover the nose, but also the mouth and thus represent at the same time a sort of gateway (and barrier) for food intake. They may be the memento of opposites, which are in the modern (consumer) society linked to food - whether it's the uncontrolled overeating or, conversely, the deliberate starvation.

Pavel Příkaský & Miroslava Večeřová

Tvorba Miroslavy Večeřové a Pavla Příkaského, kteří spolupracují jako autorská dvojice, se motivům léčení a medicínského prostředí věnuje opakovaně. Láká je chladné prostředí ordinací a čekáren, vnášejí do něj ale svým svébytným výtvarným cítěním emocionální náboj spolu s tématem magie a rituálu. Ve videu *Antidote* sledujeme střídavě muže a ženu v nemocničním sále s přístrojem na měření magnetické rezonance. Malba na kůži i jejich expresivní pohyby evokující mj. ptačí let připomínají vystoupení kmenového šamana či léčitele. Zvuky ptáků a mikroskopické snímky zvířecích tkání pak nastolují dojem, že na pozadí moderní lékařské laboratoře se odehrává mystický akt proměny člověka v jiný živočišný druh. Umělce fascinuje právě toto prolínání člověka a zvířete, které má nespočet předobrazů v kulturách přírodních národů i klasické mytologii, zároveň je ale jedním z prostředků moderní vědy a medicíny. Za co vše vděčíme onkomyši a co nám v budoucnu může přinést transplantace prasečích orgánů? Také v obrazech Pavla Příkaského z cyklu *Hybrid Potential* rezonuje téma mezidruhové výměny, která se pravděpodobně bude v budoucnu vyvíjet nejen na úrovni laboratorních či transplantačních zvířat, ale také na poli genetiky. Z léčení se brzy může stát tvoření nových, dokonalejších hybridních těl. Problematika využívání živočichů pro účely lidského výzkumu a ve prospěch lidského druhu se tak rozšiřuje o stále nové etické otázky.

> The artistic work of Miroslava Večeřová and Pavel Příkaský, who work together as an author couple, deals with themes of healing and medical environment repeatedly. They are attracted by the cold environment of doctor's offices and waiting rooms, bringing in through their own particular artistic feeling an emotional charge along with the theme of magic and ritual. In the video *Antidote*, we watch alternately a man and a woman in a hospital room with the MRI device. Painting on the skin and their expressive movements evoking the bird's flight resemble the appearance of tribal shaman or healer. The sounds of birds and microscopic images of animal

← **Pavel Příkaský**
Hybrid Potential, akryl na plátně,
170 × 130 cm, 2018

Hybrid Potential, acrylic on canvas,
170 × 130 cm, 2018

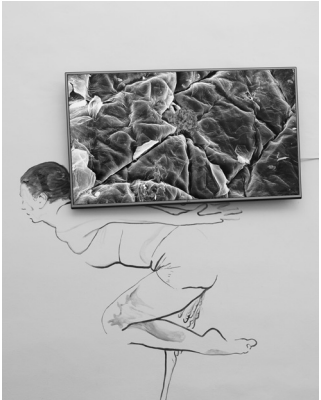

Pavel Příkaský & Miroslava Večeřová →
Antidote, HD video, 4:40 min, 2018

tissues then raise the impression that on the background of the modern medical lab there is happening a mystical act of transformation of human into a different species. The artists are fascinated by this very mingling of human and animal, which has countless prototypes in the cultures of native nations as well as the classic mythology, but it is also one of the means of modern science and medicine. For what do we owe the oncomouse and what in the future may bring transplant of pig organs? Also in the paintings of Pavel Příkaský from the cycle called *Hybrid Potential* there resonates the theme of interspecies exchange, which is likely to be developed in the future not only at the level of the laboratory or transplant animals but also in the field of genetics. Healing

may soon turn into creating of new and improved hybrid bodies. The issue of animal exploitation for purposes of human research, and in favour of the human species thus extends to the still new ethical questions.

Mit Borrás

V tvorbě Mita Borráse se motiv terapie a relaxace táhne jako červená nit. Jeho video *Venus Vapor* pomocí sugestivního hlasového doprovodu vytváří příležitost k meditaci. Tak jako nás třeba učitel jógy svými slovy vede k přenesení své mysli a prožitku do imaginárních sfér, vede nás i zde klidný ženský hlas na cestu mimo vlastní tělo. Toto mentální a duševní cvičení je ale posunuto ještě dál, protože se soustředí na stroj jako subjekt, na dron prolétající krajinou. Jsme tedy konfrontováni s výzvou sebeidentifikace s umělou inteligencí. Krajní možnost transformace člověka jako vtěleného subjektu do čistě datového způsobu bytí (tzv. „mozku v kádi") by asi zajistila všechny naše zdravotní problémy a potenciálně nám zajistila nesmrtelnost. Jen málokdo z nás si ale dovede (a skutečně chce) takovou budoucnost představit. Minimalistická instalace *Chromo Cavern* v samostatné místnosti naopak cílí na naše tělesné vnímání. Kombinací konkrétně zvolené aromaterapie a chromoterapie vzniká prostor pro zklidnění a koncentraci. Terapie barev, jež patří mezi metody alternativní medicíny, využívá osmi základních barev, přičemž modrá údajně tiší bolest, chladí, podporuje kreativitu a utlumuje chuť k jídlu. Je to tedy i ideální barva pro účely fitness a není náhodou, že pro zvolený odstín se umělec inspiroval spojením palety sportovních značek Nike a Adidas.

In the work of Mit Borrás, the motif of therapy and relaxation stretches like a red thread. His video *Venus Vapor*, with the help of suggestive voice accompaniment, gives an opportunity for meditation. As yoga teachers leads us with their words to a reverse mind and experience in imaginary spheres, there leads us here a calm female voice to travel beyond our own

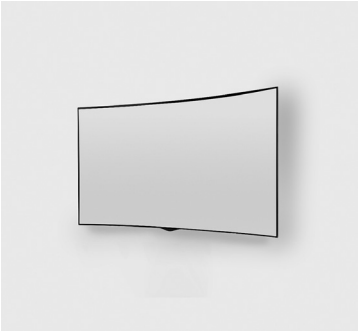

Mit Borrás
Venus Vapor, HD video, 7 min, 2018

body. But this mental exercise goes even further as it focuses on the machine object, a drone flying through a landscape. Therefore, we are faced with the problem of self-identification with artificial intelligence. The extreme idea of transforming a person as an incarnated subject into a purely data-based form of life (the so-called “brain in a vat”) is likely to solve all our health problems and perhaps we have so ensured immortality. But few of us can (and do) imagine such a future.The minimalist installation *Chromo Cavern* in a separate room, in turn, is aimed at our physical perception. The combination of specifically selected aromatherapy and chromotherapy creates a space for calming down and concentration. Color therapy, which is one of the methods of alternative medicine, uses eight primary colours, with blue supposedly helping to soothe pain, cool, support creativity and suppress appetite. It is therefore the perfect color for fitness purposes and it is not by accident that for the chosen shade, the artist was inspired by a combination of the color range of sports brands Nike and Adidas.

Martin Kohout

Objekty Martina Kohouta z instalace *Boosted EXL5006XL/M* využívají prefabrikovaných lamp simulujících denní světlo. Instalace realizované v roce 2014 předjímaly umělcův současný zájem o problematiku noční práce a jejich dopadů, včetně těch zdravotních. Je prokázáno, že pobyt na slunečním světle stimuluje biorytmus, tělesné funkce i psychiku, v praxi ale mnoho z nás (byť nemusíme pracovat přímo na nočních směnách) tráví převážnou část dne v interiérech s umělým osvětlením. To může mít z dlouhodobé perspektivy negativní dopady na naše zdraví. Technologie ale nabízejí možné řešení: umělé denní světlo. Tato terapie je zajímavá kvůli paradoxu potřeby kompenzovat nedostatek přirozeného denního světla jeho umělou náhražkou. Pozornost vzbuzuje také v symbolické rovině: léčivým prostředkem je tu samotné (jakoby sluneční) světlo, tedy „substance", která měla v různých kulturách po tisíciletí mystický a náboženský význam.

Martin Kohout
Boosted EXL5006M, terapeutické lampy, kov, PVC, 2014

Boosted EXL5006M, light therapy lamps, custom-made metal frames, car paint and pvc foil, 2014

The objects of Martin Kohout's installation *Boosted EXL5006XL / M* make use prefabricated lamps simulating daylight. The installations realized already in 2014 anticipated the artist's current interest in the issue of night work and its impact, especially on health. Contact with daylight stimulates our mental state, physical functions as well as biological rhythm. However, in practice (although not necessarily while working on night shifts), many of us spend a significant part of the day in interiors with artificial illumination, which can have a negative impact on our health from a long-term perspective. But technology offers possible solutions: artificial daylight. This physiologically justifiable therapy is interesting from the perspective of paradoxical compensating the lack of the natural light by the artificial one, but also symbolically: the (sun) light is here a healing means, thus "substance", which has had for thousands of years in different cultures mystical and archetypally religious significance.

Tabita Rezaire

Tvorba Tabity Rezaire prezentuje technologie a spiritualitu jako domény, které zdaleka nemusí být v protikladu. Technologie jsou z definice aplikací vědeckých poznatků, Rezaire však problematizuje dominantní západní model tohoto poznání, jež je založené na racionalitě a průkaznosti a usiluje dekolonizovat upozaďované systémy vědění. Za jednu z mocných technologií považuje zvuk, který popisuje jako vibrace nesoucí energii. Ve videu *Seneb* k nám promlouvá sama umělkyně z pozice duchovní učitelky-průvodkyně a seznamuje nás se staroegyptským slovem, které nese význam zdraví, ale také zvuk nebo bytí zvukem, rezonování. Vrstevnatá videokoláž má, jak je pro dikci Rezaire typické, výrazně apelativní charakter a vykresluje až utopické vize společenství založeného na rezonanci energií a propojení s kosmem. Kazatelský tón, vybízející k znovunastolení harmonie, má však vždy relativně blízko k marketingové strategii, a tuto podvojnost podtrhuje i ironický závěr, který vyústí takřka v reklamu na smyšlený léčivý „produkt" – nilskou vodu.

Tabita Rezaire
SENEB, HD video, 7:31 min, 2016

> Tabita Rezaire's work represents technology and spirituality as domains, which are not necessarily contradictory. Technologies are, ex definitione, applications of scientific knowledge. Rezaire, however, questions the dominant Western model of such knowledge, which is based on rationality and conclusiveness, and seeks to decolonise sidelined systems of knowledge. She also believes that one of the powerful technologies is sound, which she describes as a vibration carrying energy. In the video *Seneb*, the artist speaks to us from the perspective of a spiritual teacher or guide and introduces us to the ancient Egyptian word, which bears the meaning of health, as well as sound or being a sound, resonating. A layered video collage has, as it is typical for Rezaire's diction, significantly appealing character and displays almost utopian vision of the community based on the resonance of energies and connection with cosmos. Preaching tone calling for re-establishment of harmony, however, is always relatively close to the marketing strategy, and this duality is emphasised even by the ironic conclusion of the video, which results basically into advertising a fictional healing "product" - the Nile Water.

Ján Gašparovič

Audioinstalace Jána Gašparoviče využívá generátor tzv. bílého šumu. Jde o náhodný zvukový signál s rovnoměrnou spektrální

hustotou a jeho název je analogií k bílému světlu, které obsahuje všechny frekvence. Nasloucháme-li v tichu bílému šumu, mozek začne nerozlišitelnou směsici zvuků postupně vyhodnocovat jako konkrétní zvuky, například déšť, mořský příboj, foukání větru nebo vzdálený hovor. Z toho důvodu má bílý šum výrazně zklidňující účinky a pomáhá usínání; vedle toho se využívá k zmírňování sluchového defektu zvaného tinitus, tedy pískání v uchu. Elektronické přístroje generující bílý šum (dnes už dokonce zabudované třeba do polštářů) nebo pouhé online vysílání na youtubu se stále častěji stávají pomůckou k uspávání malých dětí nebo dospělých trpících nespavostí. Terapie strojovým zvukem je poněkud paradoxní, když uvážíme, že kvalitu našeho spánku přitom zároveň často negativně ovlivňuje právě technologiemi prosycená současnost městského prostředí. Gašparoviče pak na bílém šumu zajímá ještě další rovina jeho využití, a sice schopnost znejasňovat ostatní signály a zvuky, což například znemožňuje odposlechy. V tomto duchu vznikla první Gašparovičova instalace s bílým šumem v galerii Plusmínusnula v Žilině (2013).

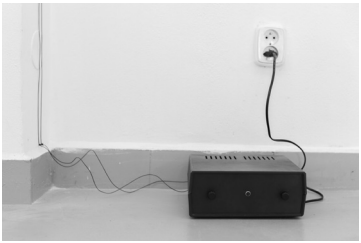

Ján Gašparovič
Biely šum, audioinstalace, 2014

White Noise, audioinstallation, 2014

Audio installation of Ján Gašparovič uses generator of white noise. It is a random sound signal with a uniform spectral density, and the term is an analogy to the white light, which contains all the frequencies. When listening to the white noise in silence, the brain starts to gradually evaluate the undistinguishable sounds as something specific, such as rain, maritime surf, wind blowing or even remote conversation. For this reason, white noise has a significantly calming effect

and helps to fall asleep; in addition, is used to soften the auditory defect called tinnitus, a whistling in the ear. Electronic devices generating white noise (often already built into a pillow) or simply broadcast on the Internet from YouTube are increasingly becoming a help for putting small children to sleep or for adults suffering from insomnia. This therapy with machine sound is somewhat paradoxical, when we consider that at the same time it is the present urban environment overfull with technologies that often affects our sleep negatively. Gašparovič is also interested in another level of use of white noise, namely the ability to obscure other signals and sounds, which allows, for example, to compromise wiretapping. In this context, the first Gašparovič's installation with white noise was presented in Plusmínusnula Gallery in Žilina.

Jakub Jansa

Jakub Jansa vychází ve svém videu z prostředí wellness, konkrétně saunování. O tom, že se tradiční finská ozdravná procedura nadobro zabydlela i u nás, svědčí vývoj novinových titulků: „Na saunování se v Čechách vydělat dá, ale je třeba hodně vysvětlovat" (2007), „Zájem o saunování v Česku roste" (2011), „Češi objevili kouzlo domácích saun" (2017). Aktuálním trendem je zážitkové saunování, které kromě pocení skýtá i kulturní zážitek v podobě tzv. saunových rituálů či ceremoniálů. Jansa ve svém videu ale nechce navozovat pouze dojem bizarnosti tohoto podivného „umění", ale také tematizovat jeho kontext. Saunové ceremonie jsou spíš marketingovým tahem obřích saunových center, která se snaží vytáhnout ze svých zákazníků víc peněz – přesto kolem nich vznikají platformy profesionálních saunérů a lokální komunity fanoušků. Právě moment sdružování a pospolitosti, byť na základě něčeho tak absurdního jako je vytvoření dojmu obřadnosti v neautentickém rituálu, je pro Jansu klíčový a navazuje na jeho zájem o skupinovou dynamiku podléhající společné ideji, jak se jí již věnoval například v rozsáhlém projektu *Spiritual Fitness* (2016).

Jakub Jansa
Margin Lotion, HD video, 2019

Jakub Jansa builds in his new video on the wellness environment, in particular the sauna. The fact that the traditional Finnish healing procedure became common even in the Czech Republic, is visible in the development of newspaper headlines: The sauna sessions in Czechia can make money, but need a lot to be explained (2007), Interest in sauna sessions in Czechia grows (2011), The Czechs discovered the charm of home saunas (2017). The current trend is, however, an experience sauna session, which, in addition to sweating, gives a cultural experience in the form of so-called sauna rituals or ceremonies. But Jansa not only wants to give the impression of the quirkiness of this strange “art “ in his video, but also to thematise its context. Sauna ceremonies are more of a marketing move of giant sauna centres trying to get some more money out of their customers’ pockets, but around them there are specific professional platforms and local communities. It is the moment of grouping and communality, albeit on the basis of something so ridiculous as creating an impression of rituality in a non-authentic “ritual”, that is key for Jansa. It follows up on his interest in the group dynamics subject to a common idea, which he has already pursued, for example, in the extensive project called *Spiritual Fitness* (2016).

Galerie MeetFactory

Healing 2.0: Současný diktát zdravého životního stylu a jeho mísení umělosti s přirozeností

Healing 2.0: The contemporary imperative of healthy lifestyle and its fusion of artificiality and naturality

15. 2. –7. 4. 2019
Vernisáž / Opening 14. 2. 2019

Umělci / Artists
Mit Borrás (ES), Romana Drdová (CZ), Ján Gašparovič (SK), Martin Kohout (CZ), Jakub Jansa (CZ), Andrea Pekárková (CZ), Pavel Příkaský & Miroslava Večeřová (CZ), Tabita Rezaire (FR), Johana Střížková (CZ)

Kurátorka / Curated by Tereza Jindrová
Architektura / Architecture Richard Loskot, Uaii studio
Kurátorská spolupráce / Curatorial cooperation Eva Riebová

Produkce / Production Anna Eliášová, Tomáš Janík
PR / Libor Galia, Zuzana Kolouchová
Texty / Texts Tereza Jindrová
Grafická úprava / Graphic design Můtanta
Překlad / Translation Agentura JIP

meetfactory.cz

MeetFactory je v roce 2019 podporována grantem hl. m. Prahy ve výši 10.000.000 Kč.
MeetFactory is supported in 2019 by a grant from the City of Prague amounting to 10.000.000 CZK.